

Miklya Anna: A hivatásos

A könyv kapcsán Emile Zola Nanája ugrik be elsőként. Aztán Szalai Vivien könyvei. Előbbin már túl vagyok, utóbbihoz nem értem el. Így túl sok összehasonlítási alapot nincs.

Bár nem ismerek olyan embereket, akik a testükből élnek, mégis időnként elgondolkodik az ember, mi motiválhatja őket, hogy a pénzkeresetnek ezt a (könnyű???) formáját válasszák. Miklya Anna könyvében az ragadott meg, hogy Erika története akár valós is lehetne. Pont a sok abszurditása ellenére: hiszen a családját ért anyagi, érzelmi csapás már önmagában is megdöbbentő. Munkahelye, „a Gyöngyösi” pedig egyszerűen nem létezhet, ilyen iskola manapság nincs. Mert Takács Erikának van tisztességes polgári foglalkozása is, tanárnő. Ez a következő pont, ahol felhördülhet az Olvasó. Miklya Anna nem hagyja ki ezt a ziccert, naná, hogy franciát tanít.

Nem olvastam az „50 árnyalatokat”, tehát nem tudom összehasonlítani azokkal, de azt hiszem, Miklya Anna jó érzékkel nagyon keveset ír a szexről. Így sokkal hangsúlyosabb, mintha minden második-harmadik oldalon egy-egy orgiába csöppennénk.

A könyv szerzője inkább a lélektani háttérrel „helyezi előtérbe”, Erika összes vívódását nyomon követhetjük, és valahol drukkolunk neki, hogy sikerüljön kitörnie ebből az életből.

Érdekes világba nyerhetünk betekintést egy rövid időre, míg elolvassuk a 173 oldalt.

Szigligeti Zsuzsanna